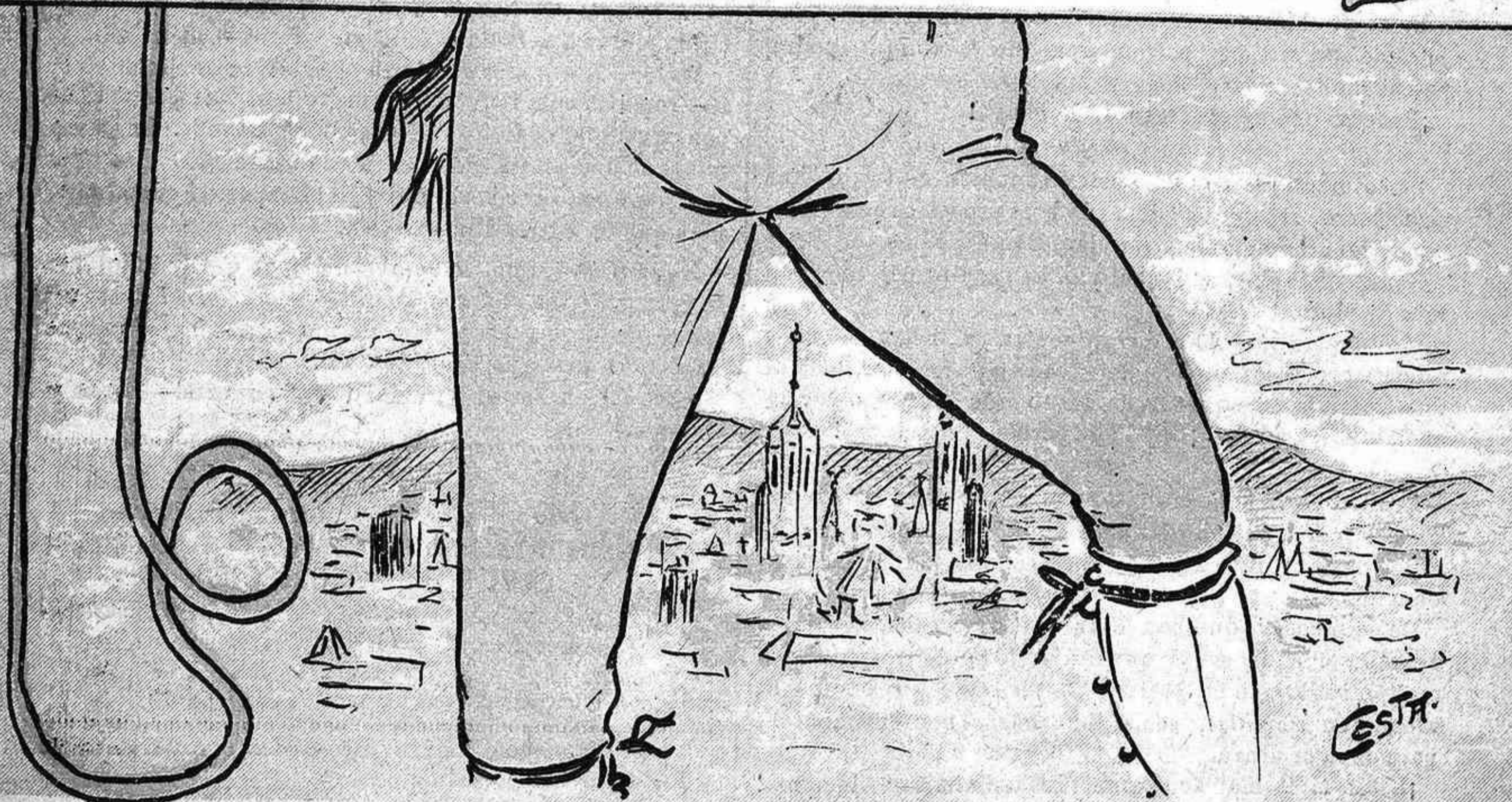

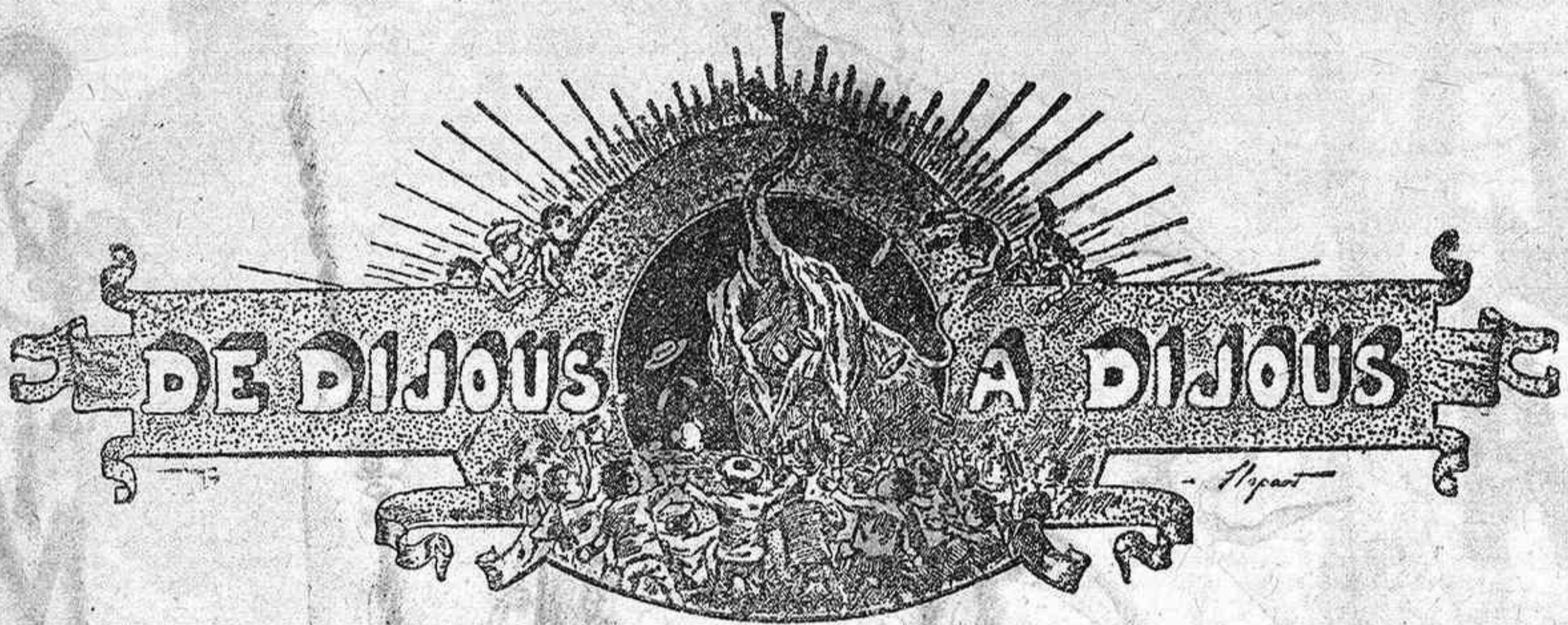
DIJOUS SORTIRÀ UN
NUMERO EXTRAORDINARI
DEDICAT ALS PELETS Y A LES PELETA

UNA PEPETA

Es guapa, tendra y burleta;
quan ella 's gronxa ¡ay de mí!
als homes veureu pati
y quan 'ls fá una rialleta
ni un sol se pot conteni;
a tots atrau la Pepeta.

BARREJA

Laconteixement de la setmana ha sigut la provisió de l'arcaldia de Barcelona, provisió qu' a l' hora qu' escrich aquestas ratllas, fa deu dias qu' está en litigi y que porta trassas de durar fins a la tarde del judici final.

Realment resulta *bufo* que 'l ministeri estiga tant temps pendent de la gramática parda d' un cacich qualsevol, encare qu' aquest sigui un *Pantorrellas* de tanta *trastienda* com lo que fins ara 'ns ha estat fent felissos als barcelonins.

La marxa triomfal de 'ls Silvela, Polavieja, Durán y Bas y C."; la política de regeneració tant trompetejada pe 'l nou ministeri y las promesas de reformar de soca y arrel la política bissantina, per dar pas a la gent nova, tot això ha quedat en suspens devant d' un Planas y Casals verdader senyor feudal de Barcelona y sa provincia.

Lo botafochs de la qüestió ha sigut l' arcaldia de nostra ciutat. Quin honor pe 'ls barcelonins!

En Planas y Casals, exigia que la vara s' entregués al célebre Coll y Pujol qual entre altres ventatjas, presentava pe 'ls periodichs festius, la de tenirli presas las fesomias de memoria. En cambi, l' aspirant a cacich, Sr. Ferrer y Vidal volia que 's nomenés arcalde, a un patrocinat seu, un tal Vilaregut, molt conegut a casa seva. Devant d' aquet conflicte, que per poch tira al govern de corcoll, algú aconselá que 's fés arcalde al cunyat del Marqués de las *Cinquillas*, Sr. Güell y Bacigalupi, pero a lo que sembla, aquest, no s' atreví a entrar en l' Ajuntament per mor de 'n Samaranch y creguin qu' ha sigut una verdadera llástima.

Ha sigut una llástima, perque ab en Güell al *candelero*, hauriam tingut ocasió de fernos molts tips de riure 'ls aficionats al modernisme, ... per lo que 'l modernisme té de xistós ó de ridicul.

Las aficions de 'n Güell están demostradas en son castell feudal del Carrer Nou, en sa torre de Sarriá y en sa casa payral de Garraf. Y, es de presumir qu' en Güell, posat al frente de la administració municipal, hauria transformat completament lo modo de ser de la ciutat comtal, ab arreglo als patrons de la edat mitjana.

La Casa Gran, s' hauria omplert de *llumaneras* mes ó menos modernistas. La iluminació pública s' hauria fet per medi de *teyeras*. Los municipals d' a peu y d' a caball, haurian anat armats de punta en blanch ab corassa, llansa y cimera. Las plomas de las oficinas, haurian tornat al regnat del oca y... l' aygua de Garraf hauria sigut declarada bona pe 'l consúm, qu' es lo que 's tractava de demostrar.

Tot això no ha sigut possible, per l' acte de civisme d' l' aludit Güell, al negarse a fer *ab* en Samaranch y d' aquí que 'l Govern s' hagi vist precisat a continuar las peregrinacions en busca d' arcalde sense que fins a l' hora present n' hagi tret cap resultat.

Es mes; diu qu' en vista de las dificultats que porta 'l nombrament d' arcalde, 's creu que 'l millor partit será amortisar la plassa. ¡Al últim per lo que servia!

¡Per ser instrument dócil del caciquisme y per assistir a las dilapidacions de las *formiguetas* de la Casa Gran, lo millor es que s' ho fassin.

A l' hora present, lo Coro Catalunya Nova deu trobar-se fent las delicias de 'ls pacífichs vehins d' Almeria qu' encara no sabian ¡infelissos! qu' al mon existissin Moreras.

En lo successiu ja no podran dir altre tant y esperém llegir la *odissea* de l' *Arrastrada*, per enterarnos de las carretadas de taronjas ó patatas, que s' han consumiten en las poblacions respectivas, al pas de la simpática societat.

Per mes qu' aquesta, al igual de 'ls peixos que 's portan l' oli, ja 's porta l' *arrós* ab los *gacetilleros* que l' acompanyan. Per de prompte, se qu' han fet *tronar* y *ploure* pe 'ls encontorns de Xátiva. Y si no han fet descarrilar lo tren ha sigut per un voler de Deu. ¡Ell los fassi bons!

*
**

Una crónica de vigílias de Sant Joseph, sense glosar lo nom del patró de 's *casats*, resulta incolora, pero la dificultat estriba en que 'ls Peps no 'm donan materia humoristica.

¿Recordaré al *casto* Joseph que deixá la capa en mans de la senyora Putifar, avants qu' atentar a l' honra del seu amo?

No; avuy resultaria inverossimil.

¿Citaré al pare putatiu de Nostre Senyor, verdader prototipo del marit complascent?

Tampoch; aixó sería una irreligiositat, y Deu me 'n quart en las circunstancias actuals, de indisposarme ab lo general *cristiano*.

¿Parlaré del famós *José Botellas*, borni y borrarro segons la veu popular y que tanta *tela* va dar als romancers populars de principi de sigle?.. Tampoch; ¡pau als morts!

Avuy no puch parlar mes que de 'ls *Josés Marias* que corren pe 'ls muicipis y tot lo mes, tot lo mes, de 'n *Joseph Aladern*, pero com aixó sería alevós en vigílias del sant y podria fells' hi indigestar lo tortell, ho deixo per un altre dia, no sense desitjar felissa diada als Josephs que 'm llegeixen.

BERTRÁN DE L' Os.

13 Mars.

(Joseph per la epistola de Sant Pau.)

PE 'L DURO (1)

— SENYOR Estany?
— Digui.

— Venia á cobrar lo duro.

— Pero vosté no sab que 'l duro 's dona á qui por-ti 'l treball mes notable sobre un assumpto de Sant Joseph?

— Lo Joseph ja 'l porto.

— Pero, y l' assumpto.

— De l' assumpto ja 'n parlarém mes endevant.

— Pero vosté lo que vol per endevant es lo duro.

Y 'l duro 's dona després del fallo del assumpto.

— Pues, miri, l' assumpto no falla.

— Pórtil y fallarém.

— Arrastro desde dijous passat...

— Qu' es camálich?

— No senyor arrastro l' idea de l' assumpto de treball d' un article per guanyar lo duro, pero si li tinch d' ésser franch, no hi crech ab 'l duro y per aixó lo vinch á buscar per endevant.

— Pues, miri, LA TOMASA no falta may. Ho sent?

— Ja la vaig sentir quan la mort del bisbe.

— Pero es que LA TOMASA s' ha deixat sentir sempre per la seva formalitat. Se dona 'l duro quan se diu que 's donará un duro.

— Pero es que vostés no ho han dit.

— Si senyor. Consta ab lletras de motllo.

— Per aixó, que sempre podrán dir que 'l motllo s' 'ls ha esguerrat. Si fos ab lletras de cambi hi creuria una mica mes.

— Veuré, senyor meu; ho sento molt. No tinch temps per perdre.

— Lo que no vol perdre, es lo duro.

— Vosté 'l pot donar per perdut.

— Oh ya ya. Pero potser arrivarém á un *arreglo*. L' hi faig per divuyt rals.

— No s' en desfassi... Es inútil... Ja li he dit que la Redaccio es la que estudiará y concedirá 'l premi.

— Ja cambia de forma, veu? Un premi. Potser si que 'ns donarán una estampa de Sant Joseph.

— Retiris, no puch ascoltarlo mes. Estich confec-cionant lo número y no puch...

— Bueno, no l' vuy moléstar mes. Pero si 'm fes un adelanto.

— Ja li fa falta ja.

— Per lo mateix que vosté ho compréa. Tinch la senyora á l' Hospital fa tres setmanas y jo hi quedat cessant fa un any. Si vosté pogués auxiliarme ab alguna cosa...

— Bè, vaja, un sablasso.

— No senyor, un duro. Me dich Joseph y voldria passar lo sant poguènt menjá de caldo.

— Vaya tingui y no llegeixi may mes LA TOMASA als dias de certamens.

— Ho faré així. Deu li pagui.

— Digas á n' en Guasch que vingui.

May mes se li ocorri, obrir un certamen premiat ab un duro. No cal que 's fassi'l fallo. Ja l' hi pagat. . es lo treball mes notable; no hi ha dupte.

PEP LL. OLIVER.

(1) Ha obtingut lo premi ofert per la Redaccio.

A mon benvolgut amich JOSEPH BARRERA
en lo dia del seu Sant

INSEGUINT ja la costum, costum hermosa,
d' abdós felicitar nos mútuament,
avuy que 'm toca á mi fer semblant cosa,
be tinch de dirte en rima cadenciosa
lo que per tu, amich meu, lo meu cor sent.
Aixís es que 't desitjo en tal bell dia
que l' Iglesia celebra 'l teu Patró,
una dòssis ben forta d' alegria
perque pugas passar lo, com voldria
vessant á doll per tot satisfacció,
Tambe desitjo que l' Amanda hermosa
t' estimi com fins ara t' ha estimat,
que per molts anys se 't mostri carinyosa
y que Deu 'ns conservi la valiosa
distinció que 'ns uneix, qu' es l' amistat.
Que ta familia passi un felís dia
disfrutant en tot ell ditxas sinceras.
Dispensa si es tant curta eixa poesia
puig 'm fa falta 'l temps' pe 'l que voldria
escriuret ton amich.

La Bisbal.

F. CARRERAS.

(Cosí de Joseph Carreras)

I UN ANY!

Diumenge farà un any, que ab una Pepa,
per celebrá 'l seu sant,
anarem tots dosets cap á Pedralbes,
poch á poch caminant.

Encare 'm sembla qu' 'l bigoti 'm llepo
;quins matonets mes bons!
y veig tot quan la vista d' un domina
des' dalt d' aquells turons. .

En fi, tot ho recordo y no crech fácil
que ho arrivi á olvidar;
ja que 'ls blaus que 'm va fé al trobá'ns son pare
sempre m' hi fan pensar.

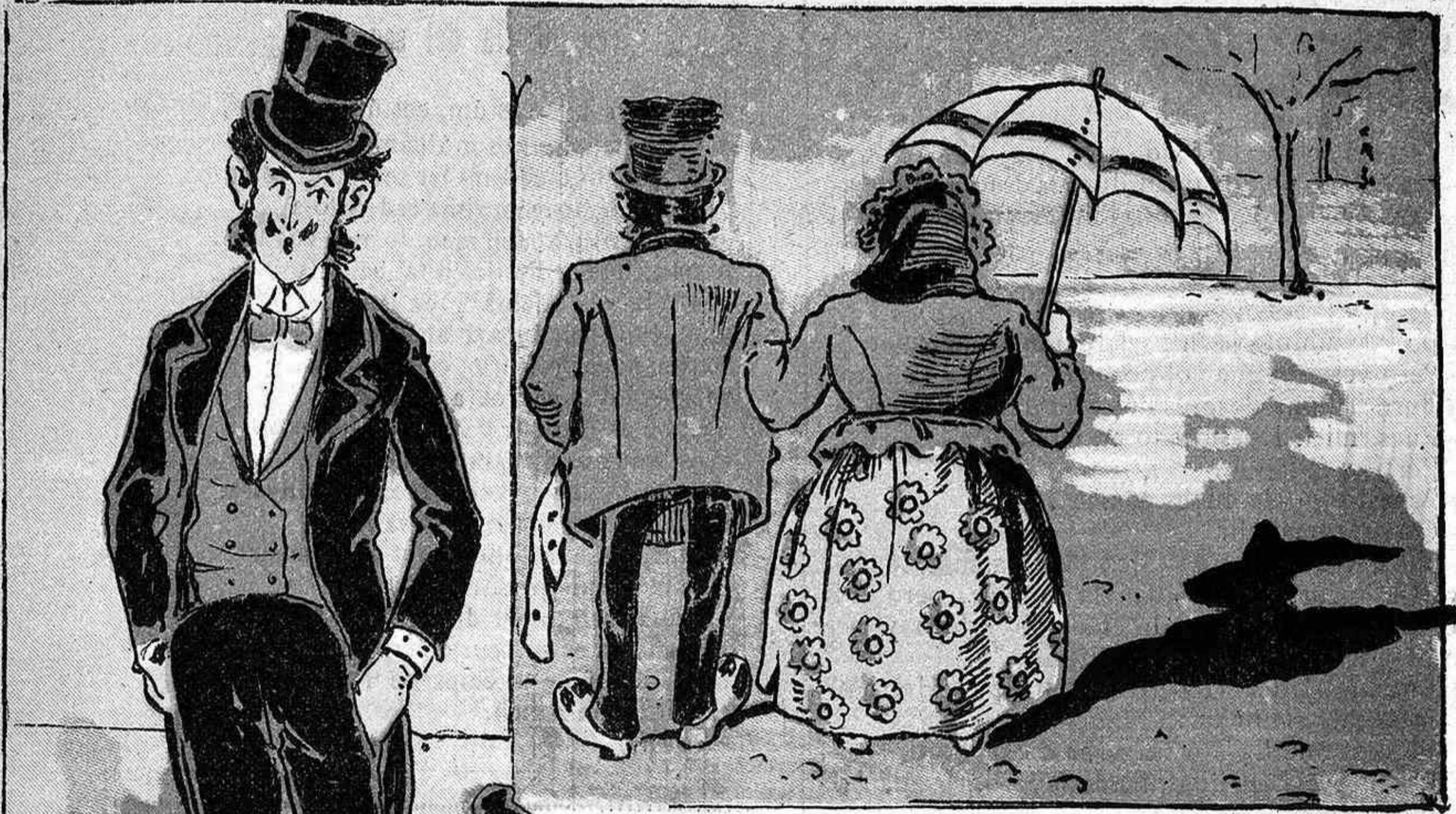
Un nebot de 'n JOSEPH PUIG.

A LA MEVA EX-XICOTA
SONET

Avuy m' han dit, hermosa Catarina,
qu' un regalo vo's ferme de primera
pe 'l meu Sant, Sant Joseph. ¿D' eixa manera
pensas encare en mi, preciosa nina?
No m' ho pensava pas, nena divina,
me creya qu' era morta la fatlera
que tenias per mi dos anys enrera,
¿mes quin Sant es qu' avuy tant t' il·lumina?
¿ha sortit del teu cap Catarineta
l' obsequiarme?... ¿que si...? No ho discuteixo;
com de cor Catarina t' ho agraeixo
l' obsequi 't vull pagar, bella nineta,
'T convido á menjar matons á casa...
¿si 'l duro obtenir puch de LA TOMASA.

JOSEPH CASTELLET PONT.

MATONERAS Y MATONS

Aquets dos per lo rodons,
son un parell de matons.

Lo barret d' aquet tronera
pot servir de matonera.

Matonera d' us privat,
del nano de Don Bernat.

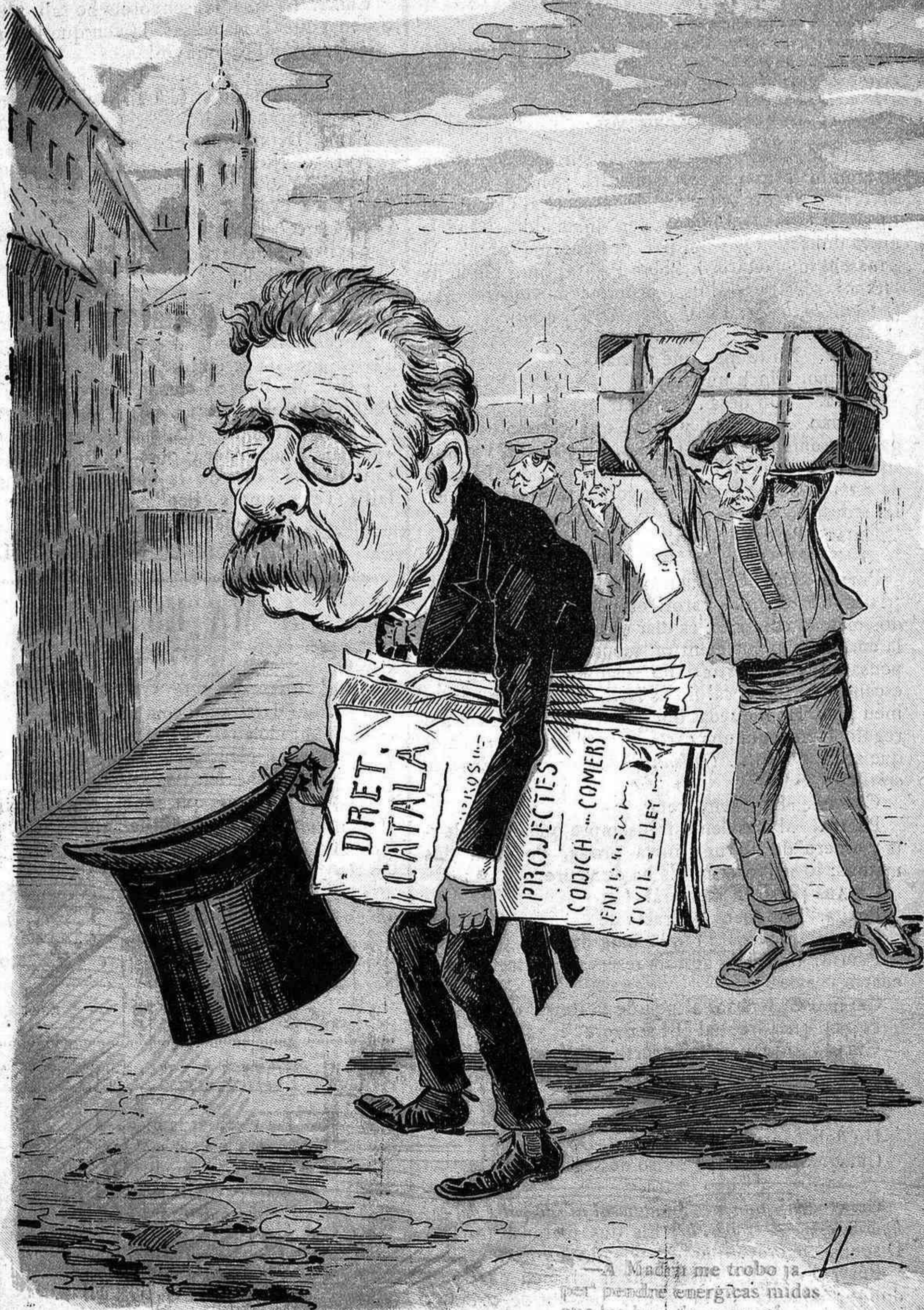
Sempre li toca á n' en Pera
'l pórtar la matonera.

Y 'l tafaner Xavirons
sempre 's para ahont veu matons.

ACTUALITATS

LO MINISTRE DE LAS BLEDAS

—A Madri me trobo ja
per pendre energicas midas
que 'ns han de regenera...
pero a n' aqui qui 'm farà
ay! las bledas, aqregidas?

DOS MATONS

Embolich en cap acte y en prosa.

Personatjes: Pepita, Arturo (marit de Pepita), dos padrins, (de desafio) y un criat y una criada (tots dos de confiança) sense coro general ni comparsaria.

L'acció en una casa ben acomodada.

(Dreta y esquerra... la del Ensanche).

ARTURO (*passejantse nerviós pel seu despaitx*) yo no se com m' vaig poguer contenir. ¡Ah! lo qu' es si no arriyo á tenir una mica de respecte al Circol del Liceo, li tallo la llengua per difamador—¡Que la meva dona...! ¡Que 'm pot presentar probas! ¡Al pensarhi m' electrisko! ¡Pobra Pepita; quin modo de tatxar la seva puresa! Pero prompte 'm veurè venjat. (*pulsant lo timbre; á poch apareixerá 'l criat*).

ARTURO. Convé que m' ajudis.

CRÍAT. No te mes que maná.

ARTURO. Tinch un desafio.

CRÍAT. ¡Un desa...! ¡ahont?

ARTURO. A... mort, y convé que m' ascoltis y tingas presents mas advertencias. Els padrins, vindrán aquet dematí; ja 'ls coneixerás desseguida; fan cara de *matons*. Sense que la senyoreta se n' enteri, els fás entrar en el meu despaitx. Molta prudencia.

CRÍAT. Perdi cuydado.

PEPITA. (*En el seu quarto fent la seva toilette*). ¡¡Ja es un capritxo raro!! empenyat en regalarme dos matons colossals; es clar es la diada! ¡vol seguir la corrent y jo entretant m' esposo á que... ¡no vull pensarho! ¡si l' Arturo ho sospites! l' adulteri ¡l' escandoll...! Pero cá! no es facil, tinch combinat lo meu plan. Hem quedat que pe'l mateix conducto del regalo, li entregui una carta jurantli una vegada mes que soch d' ell!... (*pulsant lo timbre y apareixerá la criada*)

CRÍADA. Mani; senyoreta.

PEPITA. M' has demostrat sempre qu' ets prudenta y espero de tu una nova prova. Portarán dos matons; lo senyoret no 'ls ha de veure.

CRÍADA. ¡Pero 'n menjará!

Pepita. Tampoch. Se tracta de..

CRÍADA. Entesos. ¿Y qué haig de fer?

PEPITA. Entrarlos ab tota reserva á dintre 'l meu quarto y avisarme.

CRÍADA. Se farà tot al peu de la lletra

Pepita. ¡Ah ascolta! ¿El senyoret es aquí?

CRÍADA. Ara mateix ha sortit

Pepita. Está bè (*apart*). Aprofitaré la ocasió per passar al seu despaitx y escriure á n' en Lluís.

Un dels padrins: Deu lo quart. Don...

CRÍAT. Si senyors; l' aviso desseguida.

CRÍAT. (*entrant precipitadament al despaitx del senyoret creyent trobarl'hi*) Els dos matons! (*turbat*) Dispensi 'm creya que hi havia el senyoret.

PEPITA. Es igual, fásills entrar al meu quarto y dongui aquesta carta y una pesseta de propina (*apart*). Per lo vist, aquet ja n' está enterat.

CRÍAT. Es que... en fi... (*apart*). Per lo vist aquesta ja n' está enterada.

ARTURO. ¿Han vingut els dos padrins?

CRÍAT. Son en el cuarto de la senyoreta.

Arturo. ¡Com! No t' hi dit que...

CRÍAT. Es que la senyoreta ho sab tot y m' ha ordenat que 'ls fes passar. Ja veu que la culpa...

ARTURO. ¡Quin bunyol!

ARTURO. Suposo s' haurán vist ab los meus padrins y haurán resolt...

PADRI. Deixar nulo el desafio.

ARTURO. No ho puch consentir ¡De cap manera!

PADRI. Y si voste tingués una proba d' infidelitat de la seva esposa com sostenia 'l nostre apadrinat renunciaria á portar l' assumpto á aquet terreno.

ARTURO. Si; allavors sí.

PADRI. Paraula?

ARTURO. Paraula.

PADRI. Donchs llegeixi. (*li entrega la carta*).

ARTURO. Es veritat... ¡lletra d' ella! .. infame! Pero y aquesta carta.

PADRI. Me l' ha entregada la seva senyora, junt ab aquesta pesseta. Tingui tòrnil'hi.

ARTURO. (*llegint*) «Estimat Lluís, he rebut los «matons; gracias per l' obsequi. Dilluns estaré de vi «sita negligé á casa de la nostra amiga Carlota. No faltis. Teva sempre. Pepita»

(*furiós*) ¡¡La mato!!!

LO NEBOT DE J. MALLEU

A MA ESTIMADA

SONET

Tu sabs que g'elós sempre t' hi estimat
anant darrera teu com un ximplet.
T' hi idolatrat, Pepeta, y en concret
per un geperut necia m' has deixat.
Aixó qu' has fet, Pepeta, es insensat,
pues jo, encara que tonto, vaig molt dret;
pro noya, y es un dirtho aquí en secret,
per no tenir cap ral no m' hi casat.
Ara qu' un oncle meu molt aixerit
s' ha mort deixantme à mi un regular dot,
estich resolt á ser lo teu marit.
¡T' estimo mes qu' á tot, qu' á tot, qu' á tot!
Si 'm vols dig' mho aviat, sens cap embut.
Teu sempre hasta la mort;

PEPET LLANUT.

“LA TOMASA” y la PEPETA

Per celebrar la di da
dels Josephs, sense que 's pari
en barras, la acreditada
TOMASA, avuy fa agraciada,
un número extraordinari.

*
*
*

Y la Pepeta Bracons
que m' estima ab molt desvari
desde que hi tinch relacions,
també 'm farà (de petons)
un número extraordinari.

JOSEPH FLÓ; Y VIO'AS.

DÈGIMAS

A molts Peps, Pepitos, Josepchs, Josepets
y Pepis.

I

Ja que avuy tots feu lo sant
lógich es que molta gent
que te lo cap plé de vent
os fassi obsequis en gran,

Mes jo sense fe 'l gegant
a ploma agafo per punt
y dich que tots en conjunt
sempre heu de veure ab afront
que á cada costat de front...

Apa, buenas; sempre amunt.

I I

En aquet dia tan bell
la dona os fa menjá gall
y á casa organisa un ball
perque os toqueu del cervell.

L' oncle os regala un anell
y la sogra algun embull
tot ho tenu á curull
y hasta la dona y en Coll,
cusinet que sembla un poll...

Apa, buenas; obriu l' ull.

I I I

De Josepchs n' hi han à desdí
y tothom pot veure clá
que 'ls mils que 's poden trobá
ningù ho podrá definí.

Jo 'n coneix un qu' es mari
un que de temps es fustè
altre qu' es cansaladé
y á lo menos un milió
que son *siervos* del Senyó...

Apa, buenas; que vá bé.

I V

Tan la manía ha crescut
de regalá á tort y á dret,
que avuy un trist Josepet
se creu sé un rey absolut.

Y per mes qu' es sapigut
que tots los Peps han estat
de bona pasta, he no'at
que l' excés de bon marit
regalos de molt *profit*...

Apa buenas; ¡quin ruixat!

V

Després que jo lo meu seny
he malmés, y ab molt ingy
lo que lo vostre front ciny
he cantat ab tó farreny.

Si la corrent os empeny
y ab mí os gireu ab afany,
com que no soch gens estrany
digueume d' aprop ó lluny
abaixant ó alsant lo puny:

Apa, buenas; capcigrany.

Lo germá d' en Pep COMAS.

JESÚS MARÍA Y JOSEPH!

¡¡QUINA FESTASSA!

Pel día de' Sant Patriarca
qué va fer de pare á Deu,
's prepara una gran festa
qu' ha d' assombrar á la gent...

Don Josè l' americano;
donya Pepa, sa muller;
lo ricatxo senyor Jèpus
y 'l fuster senyor Joseph,
carregarán ab lo gasto
cuydantse de fe 'l cartell.

Pel dematí hi haurá ofici
á to' gasto y á tot vent,
en la Sagrada Famíjia
y en l' altar de Sant Joseph

à la tarde, gran tiberi
mes amunt de 'ls Josepets
dins la torre de la viuda
Donya Pepeta Papell.

Entre 'ls convidats s' hi comptan
en Pepito, cap-calent
é irresistible Tenorio
que no deixa cor sencer
entre las *pollas* que rondan
la Rambla de Sant Joseph.

També hi haurá en Pepe-hillo
nn torero de *butén*
y en Pitu no pot saltar 'hi
siguent fill del senyor Jèp,
amich del senyor Jèpó
cárn y unglá de 'n Pepet
qu' es lo fill de la viudeta,
en qual torre 's dona 'l tech.

En Joseito, 'l gitano,
de la Pepilla promés,
tampoch faltará á la festa
sent la noya, del servey,
la cambrera mes mimada,
y molt menos en Japet,
nebot de la tia Pepa
que 's *despepita* per e'l.

Hi haurá també 'l clowá Pepino,
del senyor Jèpus parent,
que hi portará la *Fifina*
una artista de concert
la qual farà tot lo gasto
de romansas y *couplets*,
acompanyada d' en Pepe,
un *mancebo* perruquer
puntejador de guitarras
y *jaleador* d' olés'!..

Lo senyor Po, un arrossaire
que 's fica per tot arreu,
hi durá á sa muller Pona
y á sos fills Poneta y Pet.

Y per últim, sent probable
que no hi hagi sexo bell

per tants Josepchs, à la festa
hi està citadas també,
la preciosa *Josefina*

¡un angel de quirze anyets!
y l' aixerida *Pepita*
cambrera del Don José.

¡Y fins en un cas d' apuro
si una *pareca* faltés
s' aniria per la *Jepa*
una dona del servey,
qu' acredita 'l nom de pila
ab un respectable gep.

Lo banquet será de punta
¡com pagat per tres *gourmets*!
y no hi faltarán *pepinos*
y pollastres de P. P.
y doble U en *pepitoria*,
y altres plats molt succulents.

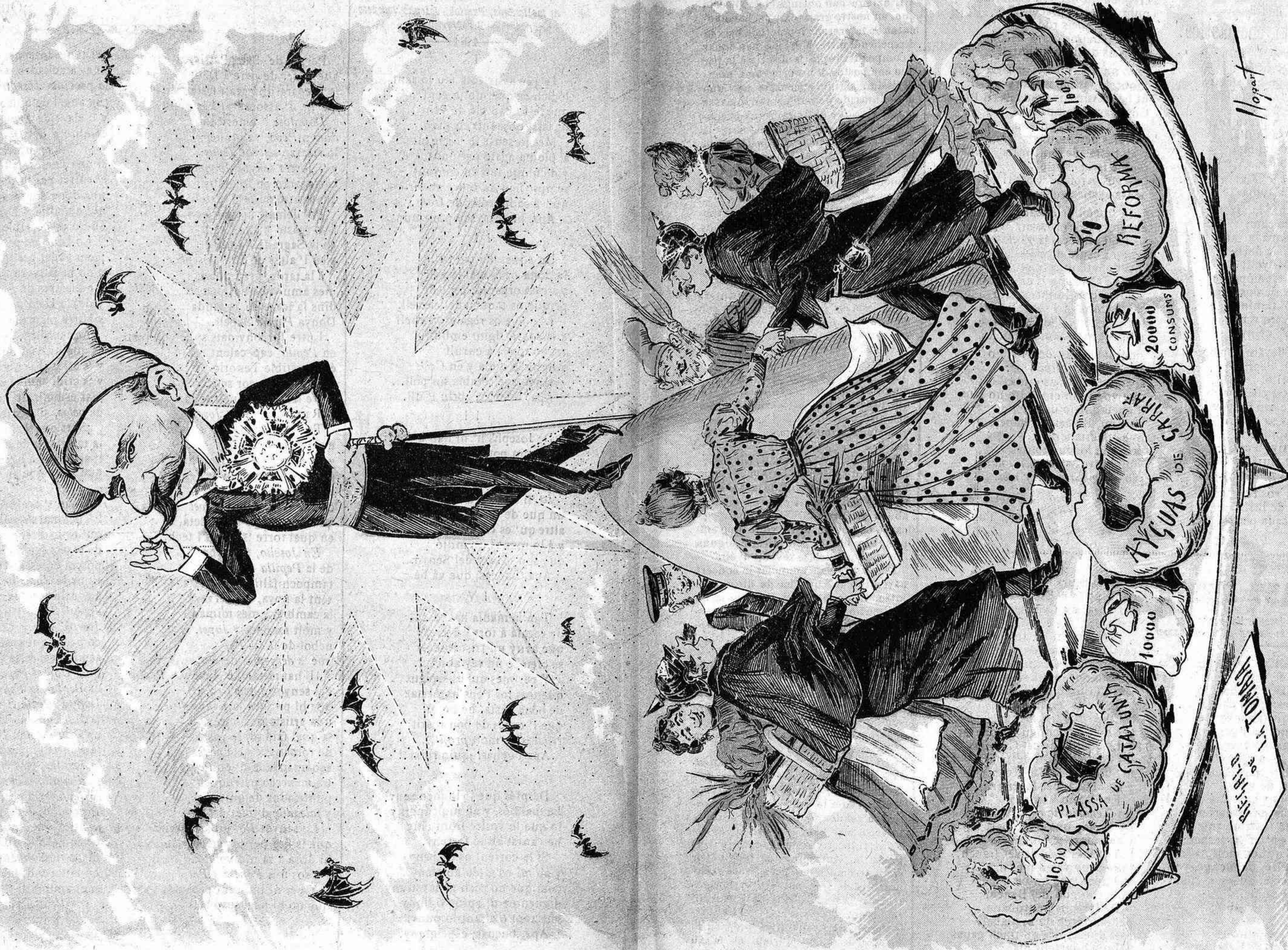
Aquell jorn, lo mes probable
es que hi hagi un capgirell
y 's cridi ¡Viva la Pepa!
y 's cridi també á en Joseph ..
¡per establir un bescambi
de *pelas*, d' acort ab ell!..

¡Sort que 'l fill de la mestressa
ja te amanit de molt temps
l' aixarop de *pepa juana*
que va també pe 'l mareig!

Quan s' acabi 'l *piscolabis*
l' aficionat *Josepet*.
qu' es lo director de un quadro
de casats (vu'go *josepchs*).
posará en escena l' obra
titulada *Juan-Josè*,
à continuació la pessa
Joseph Serra y finalment
Joseph, Pep y Companya
comedia que casi be,
semb'la *espressa* per la festa,
que Donya Pepa, en *Joseph*
en *Pepito*, la *Fifina*
Donya *Pepeta*, en *Pepet*
la *Josefina*, la *Pona*,
en *Pitu*, en *Pò*, Don *Josè*,
la *Poneta*, en *Joseito*,
la *Pepilla*, en *Pét*, en *Jep*,
en *Pepino*, la *Pepita*,
la *Jepa*, en *Pepe*, *Jepet*,
Pepe-hillo, *Jepò* y *Jèpus*
y altres que 'm deixo al tinter
celebrarán lo diumenje,
d'ida de Sant Joseph,
en la torre d' una viuda
mes amunt de 'ls Josepets.

JOSEPH DE LAS LIÁNTIAS

Un mató monumental
 y 'l Pagés dalt, ab bons fins,
 sembla dí' als barcelonins.
 ¡Au, noys, pujeu aquí dalt!

Décimas al PACÉS

ab motiu
de sa festa onomástica.

Noble fill de Sabadell:
vos qu' ab gran goig y alegría
de vos mateix, l' Alcaidia
heu fet anar de gayrell,
puig sou viu com l' estornell
y *espavilat* com la guilla,
avuy ab frasc senzilla
per felicitarvos bé
de vos elogis faré
per ordre de la Pubilla.

Vos, Joseph, per lo aixerit,
á pesar de vostra cara,
com al vostre Sant la vara
ab assombro us ha florit;
puig avants escanyolit
us veyan tots los companys
y ara en menos de dos anys
tant heu cambiat, minyó,
que ja sembleu un senyó
y heu acabat los afanys.

Si avants us deyam Pepet,
ara us dirém D. Pepito
y sereu lo favorito
de tots nosaltres, clá y net,
perque 'l vostre cap promet,
y ab tan recte y sa criteri
us faràn un impropeti
si 'l día qu' arriui 'l cas
que 'l deixi en Durán y Bas
no us cridan al ministeri.

Puig tots en vos coneixém
gracia y esprit de justicia
per da ab marcada pericia

lo que 'ls pobres desitjém;
alló de Jerusalém
cregueu qu' us farà immortal
puig possehiu gracia tal
per fer negocis rodons
que serém uns grans bàcons
si no us dém un pedestal.

Jo un monument us faria
'hont de visible manera
hi haguessin los noms d' en Piera,
Cortinas y Companyia,
sota 'ls peus us posaria
garrafas descomunals
y ab lletres de molt reals
tambè faria esculpi,
que vos vareu se 'l padri
de las ayguas *garrafals*.

D. Joseph de Sabadell,
encar que la sort avara,
us hagi arrancat la vara
fentvos caure de clatell,
tots donariam la pell
perque altra cop l' empuyessi
y altra cop administressiu
sense embulls y sense peros
los Consums y Mataderos
y 'ls ingressos aumentessi.

Molt felissas, don Pepito,
bon profit y llarga vida;
si algun infelís us crida,
que no hi van entendre un pito,
digueu què jo us fe'icito,
y ab mi, Barcelona en pés,
que donariam dirès
per' que fossiu reposat,
y que 'l vostre gran regnat,
no l' olvidarém may més!

Lo net d' en
JOSEPH TOMBAS.

PER SANT JOSEPH

*De Josephs llanuts y ases
n' hi ha per totes las casas.*

Aixó es un ditxo molt vell
que no te res de vritat,
puig jo 'ls deixaré probat
que 'ls mes, van nets de clatell!

Es lo nom que abunda més
aquí en la històrica Egara
y tots poden plantá cara
als enemichs del progrés.

En industrials com poetas
tenim Josephs, de valia,
L' Industria creix cada día...
¡Fins ja 'ns fem las samarretas!...

Tenim entre 'ls fabricants
al Pep Font, qu' es lo decano;
si be es vritat qu' es molt nano
n' hi han d' altres de mes gegants...

Com en Freixa, qu' es granat,
en García, l' Escudé,
en Marce!, bo per l' obré,
y per genit l' avi Prat.

En Pepito Ventalló
qu' es historiadó d' Egara,
y ab la ploma planta cara
á ne 'l sabi Salomó.

Per pintura en Pep Tobella,
per música l' Escursell,
per obras en Cañadell,
y per bon fustè en Torrella.

Per trempat en Joseph Arch,
catalanista que val;
al Circul pe 'l carnaval
á n' alguns los va sé amarch.

En Trilla, que al Banch d' Espanya
hi fa molta servitut,
l' Elias, que tan menut
per números ningú 'l guanya.

Lo Joseph de cal Carreras
un bon fabricant de puas
lo Sillé, per fer las Ruas,
y en Mauri, per las cireras.

En Pepito Ventayol
un Tenorio de cap d' ala;
no te may una hora mala
y en amors se pinta sol.

Y si acás haig de ser franch,
(que avuy valen mes dinés)
lo Joseph que 'm pesa mes
es lo cobradó del Banch.

De Josephs ne trobaria
per omplirne dotze planas,
mes d' escriure no tinch ganas;
Salut y bon felis día.

N. DE LA P. Ó PEP DE LA PEPA.

Teatros

LICEO

L' exit qu' han obtingut los concerts
que, en nostre gran teatro s' han exe-
cutat en la present temporada baix la
direcció del mtre. Mertens, han donat
á compendrer que 's desitja á la par
que compostos d' un programa escu-
llidissim, siguin executats per una
massa nutrida y complerta en totasas
parts; pera que obtinguin una execu-
sió irreprotxable, puig á haverhi la
mes petita deficiencia, los *quisquillosos*
no respectan ni la importancia del
compositor ni tampoch la atenció que
's mereix lo mestre director, encare
que per sa etat pentini ja *canas*.

En lo concert que 's verificá diu-
menje, á causa d' haverse substituït
dugas pessas de Wagner per altras
dugas del director Mertens, estigué lo
publich mal humorat y desenfrená
sos impetus al acabarse la *Reverie*
(primera pessa del director esmentat-
sissejantla en gran manera, lo que
motivá que obcecat son autor alla-
vors la repetis, fent present lo con e
gut refrá de «qui no vol caldo;... dugas
tassas».

A continuació se tocá d' un modo
magistral, la cabalgata de la *Walkyria*
que produí un entusiasme delirant
demanantseli ab justicia la repetició y
que Mr. Mertens, *galantment* no ac-
cedis.

No aprobém de cap manera la tossu-
neria de dit director aixis com l' exa-
brupto anterior, puig que ab aquestas
accions se indisposá en gran manera
ab los concurrents y aixó podrá ser
causa de que un altre volta que em-
punyi la batuta pera dirigir alguna
ópera, lo publich se revenji d' éll.

Pera avuy está anunciat lo concert
extraordinari que ha de dirigir lo
mtr. Colonne que á Paris gosa de
indiscutible fama. Lo programa es-
cullit es de primera per lo que no dup-
tém del triunfo que se li espera.

NOVETATS

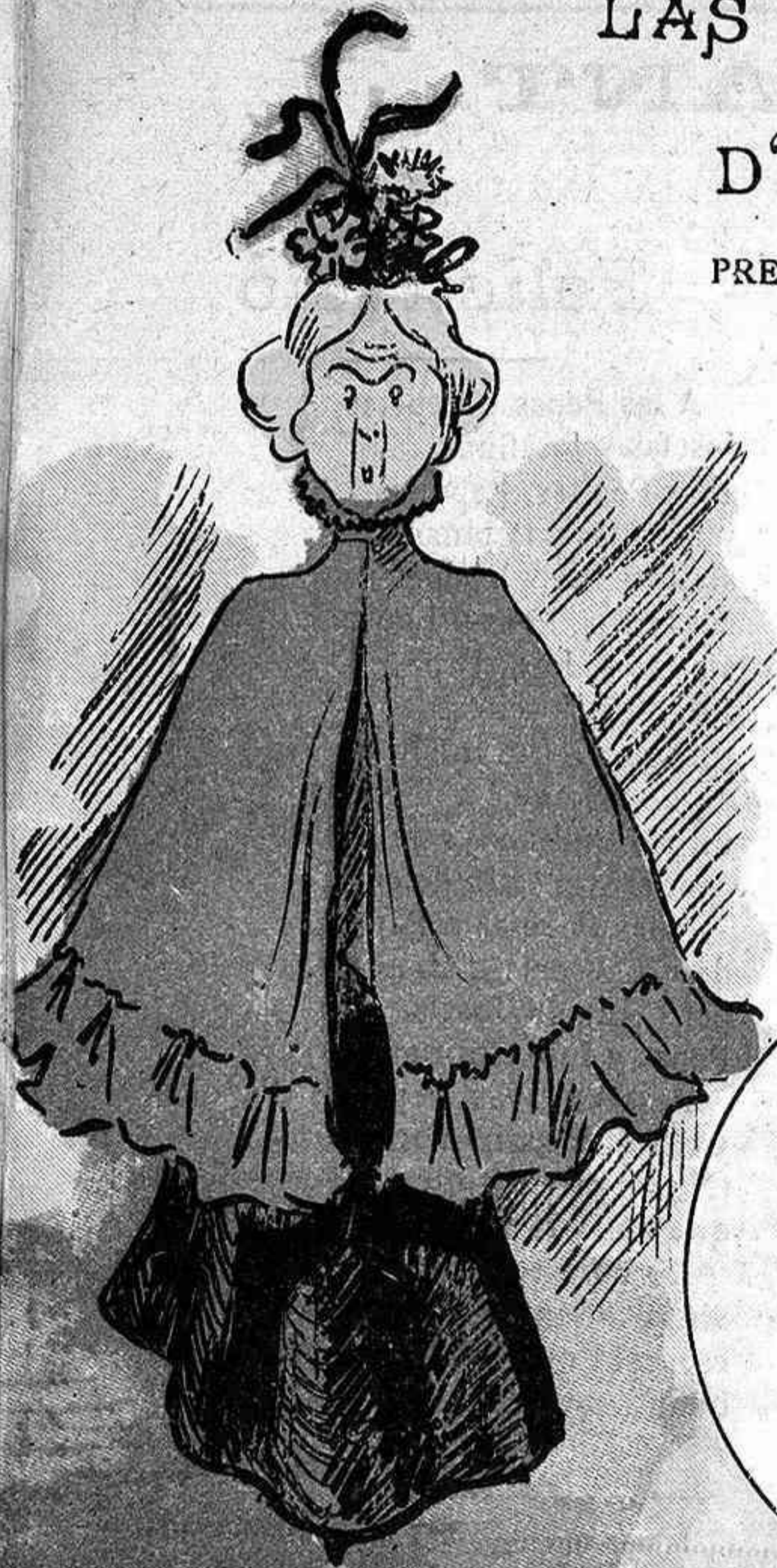
Cada obra que executa la célebre
Sra. Mariani resulta un nou triunfo
tan per ella com per tota la companyia

Il piccolo è il padrone de la ferriere
son las obras que 'ns ha donat desde
nostre passada revista. De la primera
malaguanyat estudi que n' ha fet la
companyia puig no te cap condició
notable y de la segona tot elogi que
's fassi d' ella, es poch. Tant la Senyora
Mariani com lo Sr. Paladini, demos-
traren ser dos actors notabilissims y
no recordém que sos roles de *Clara* y
Felipe respectivament haguessin tin-
gut millors intérpretes, ab tot y haver
sigut desempenyats per las mes grans
notabilitats que han visitat nostres
teatros, Sarah Benhardt y Novelli
inclússi.

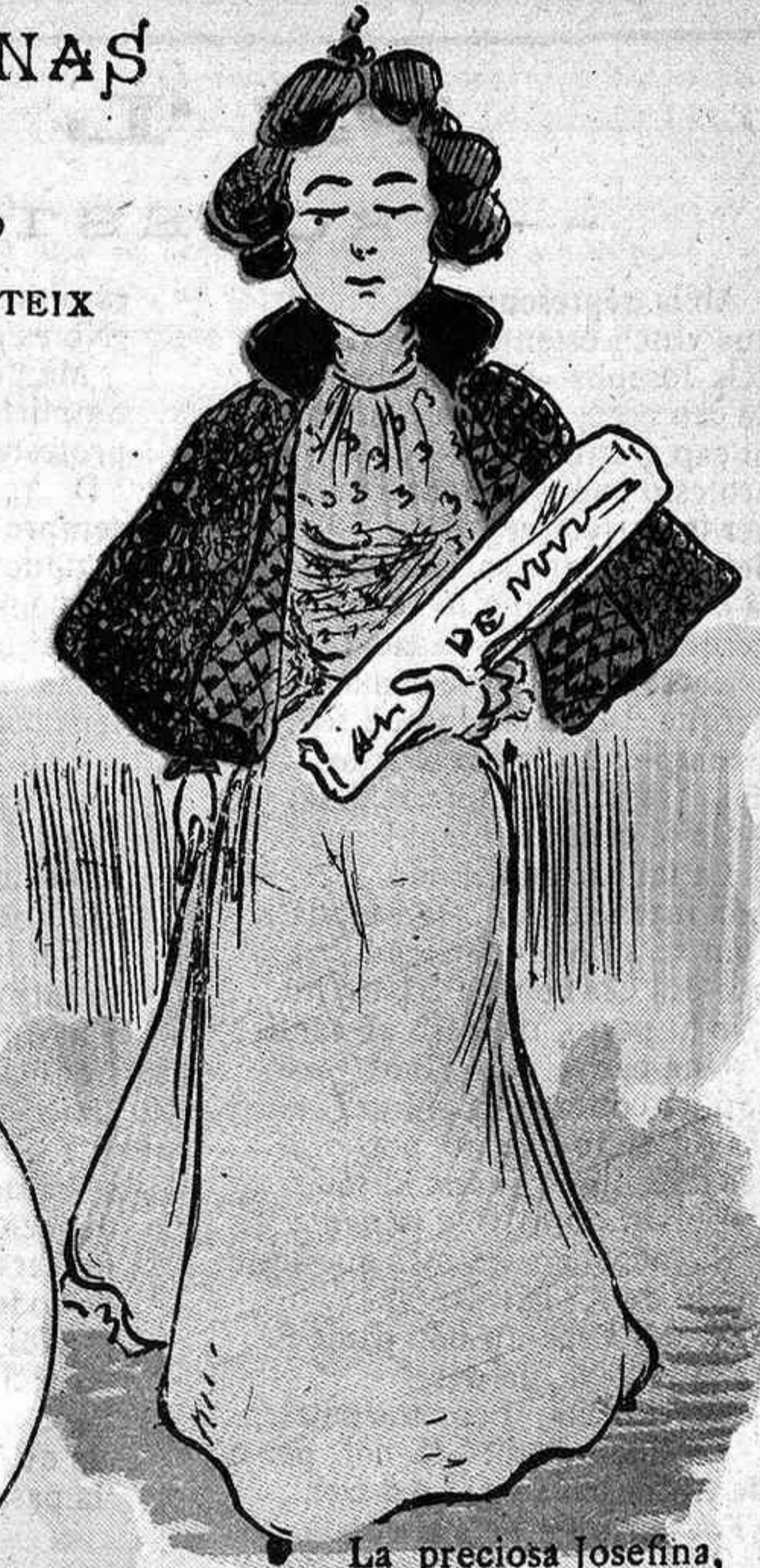
Pera dimars próxim se prepara lo
benefici de la Sra. Mariani ab la *La
Tosca* de Sardous. No cal dir com esta-
rà lo teatro.

LA TOMASA
LAS PARROQUIANAS

D' EN PEPITO,
PRESENTADAS PER ELL MATEIX

D.ª Pepa Carabou,
la modista del 19.

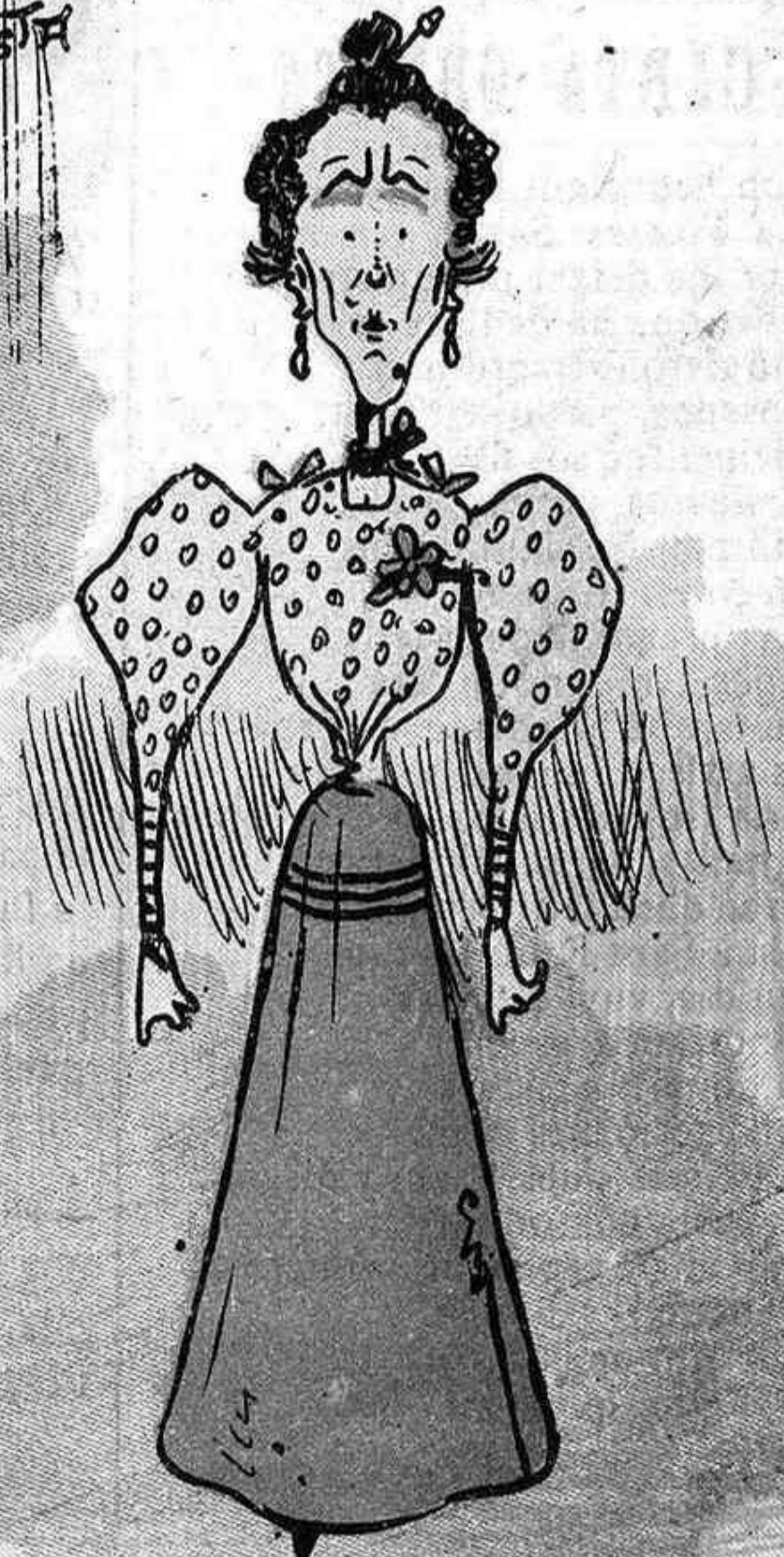
La preciosa Josefina,
qu' es la primera fadrina

Ab aquestas me limito,
encare que si volía,
a mils en presentaría
lo seu servidor—Pepito—

La senyora Josepeta,
que sempre voldria beta.

Y la Pepeta Pernil
(vé sempre en busca de fil)

PE 'L MEU SANT

-- PROTESTA --

Ab la representació
que vinch ostentant del Gremi
dels Josepchs—sense ambició
de cap creu, medalla ó premi,
ni cap gratificació—,
protesto enérgicament
per la darrera vegada
del mal ús que sovintment
fá del nostre nom la gent
perque si... ¡Mala negada!

Correctiu, aixó reclama
perque 'l nom de Joseph reb.
Exemple: un marit te fama
de... ¡vaja! Tothom exclama:
—¡Ja fá cara de Joseph!

La tal exclamació dú
una intenció tan... tan fonda,
com si 's donés per segú
qu' es, Corneli ó Pep, tot hú...
¡No hi passo, me caso ab ronda!

Una banya y un ribot
¿quina conexió 'ls ajunta?
Es un ditxo que no pot
ser mes digne d' aná al sot
del olvit: no hi veig la punta.

Si encar' no fós més que aquet
modo de fer la traveta...

¿Té una Pepa un bon pame!
Ja se li clava, de dret:

—¡Ay Pepeta, 'l cor me peta!

En lloch de di:—'L cor, per mor'
de tú 'm bat sols al pensarhi...
¿Tot sentli fer pets al cor

es com s' ha de fer l' amor?
¿No es això ben ordinari?

Ma protesta refermant,
ompliria cent Tomasas
protestant d' aquell refrán:

“D' Antons, Joseps y ases n' hi hán
sempre per totas las casas.”

¿Que 'ls sembla? - ¿No es injuriós
fer constá afirmacions tals?

¿Perque á n' aquets noms, senyors,
se 'ls rebaixa així á tots dos
fent ambo ab 'ls animals?

Cap Antón he sabut veure
que hagi fet d' aixó protesta,
pró si 'ls Antons m' han de creure
y las unglas volém treure,
algú pagarà la festa.

Per lo que á n' els Josepchs toca,
lo tal refiá retxasém;
y al que l' usi ab molta ó poca
freqüencia, sabi ó tanoca,
satisfacció demaném.

Y que ho fém sabé à tothom:
s' ha de perdre aquet costúm
de, sense perquè ni com,
fer servir á nostre nom
de rodella... ¡Ay! jo 't refúm!

¡Ah! Si de bonas en bonas
tal vici abolir no 's pot,
Peps.., Pepas.., homes y donas...
als que son tan poch .. personas
'ls passarém 'l ribot.

Felicita ció

A las Pepas y Pepetas,
Josefas y Josefinas,
á las Pepitas, Peponas,
y Pepillas y Pepinas,
als Josepchs y Josepets;
als Jepets, Peps y Pepitos;
als Baps, Jeps, Pepes, Josés,
Joseillos, Joseitos;
'ls dono... (no tinch rés més)
en nom jo de LA TOMASA,
un per molts anys de tot cor
com si siguessin de casa.

A las Pepetas y Pepas
desitjo Pepets... ab rals;
per Pepitas y Josefas,
Pepes y Josés formals.

Pesquin bons Peps las Peponas;
y ells que fassin bona sort...
(No m' estench més sobre d' ellas,
que ho fasia massa fort).

Ab bona salut y seyna
vinga 'l Sant nostre ab bon vent,
esperant que 'ls nostres pujin
quan... quan hora siga. Amen.

PEPET DEL CARRIL.

CARTA OBERTA

Mon benvolgut Director
de LA TOMASA: Sabrá
que m' ha deixat molt distre'ta
al saber que ha dedicat
un número extraordinari
als Josepchs, per lo seu Sant,
participantne sos fills,
nets, nebots, petits y grans
siguin pobres, siguin ríchs
sigan solters ó casats.

Una pregunta dech ferli
que per demés no hi será
¿Que també hi entran las Pepas?
Si es aixís, que res d' estrany
tindria, se li anticipan
las gracias, per sa bondat;
També dech ferli present
que si à Sant Feliu fes cap
algún dia, vuyt Pepetas
lo vindriam á esperar
pera donarli gustosas
la satisfacció mes gran.

Ja ho sab, pues, mani y disposi
d' aquesta comunitat
qu' ab ansia espera dit número
per pogué 'l saborejá:
Dispensim de la mo'estia
Sant Feliu, quinze de Mars.

PEPITA XIMINIS.

GARRITXOS

Ton cor es de ferro-verje...
ton cor es dur com un roch...
ton cor... ¡mes que dich hermosa!
si may n' has tingut de cor.

Quan va dir que m' estimava
mon cor saltà per fugir
á sa vora, .. y cosa estranya!
trobá 'l seu à mitj camí.

L' Ig'esia n' está endolada,
la parroquia toca á morts,
lo fuster clava una caixa,
en lo fossar hi ha un nou c'ot. .
¡ot per culpa d' una ingrata
que va trossejar mon cor!

Ella mon cor va fe á trossos,
ella 'm feu duptar de Deu,
eila va matar ma ditxa...
¡y encar l' aymo á pesar meu!

JOSEPH PUJADAS TRUCH

INTIMA

¿Que t' hauré fet, nena ingrata,
que com ans ja no m' estimas?
¿Perqué sempre que 'ns trobém
tot seguit giras la vista?
¿Perqué fas corre pel poble
que per sempre mes me oblidas? . .
Respón, quins motius tindrás
quan això dius, Josefina?

Jo, com ans encare soch,
es dir, com ans dich mentida
perque si allavors t' aymava
molt mes t' aymo cada dia
No creguis que tu oblidantme,
pugui oblidar com desitjas,
pus Deu senti 'l jurament
y 'm priva de tal deslliga.

Germá gran de
PEPETA CAMPINS.

EPIGRAMA

Lo pobre Manel Rosista
qu' es cego de naixement,
va aná á cal doctó Sirvent
per' que li curés la vista.
Embrutantli molt las cellas
y aplicantli cent pegats,
obtingué ab tals resultats
ferli veure... las estrelles.

JOSEPH GORINA ROCA.

Campanadas

Avants de tancar aquest número, creuriam faltar á un precepte d' urbanitat, si no felicitavam á tots los Pepets y Pepetas de la terra catalana, desitjantlos molta salut y pessetas.

Tot un número 'ls hem dedicat y 'ns sembla qu' hem quedat curts.

Si ells corresponen á la nostra atenció agotant la edició en pocas horas, l' any que vé,—si som vius—per tal diada prometém fer cosas estupendas.

¡Vaya uns nosaltres per mostrarnos desagrahits quan lo públich se disputa 'ls nostres exemplars!

¡Pepets y Pepetas, hasta l' any que vé!

✱

Traduhim de «La Publicidad» del dimars:

«Lo tinent d' arcalde D. Joan Teix, farà entrega avuy á las 10 del matí á la comunitat de la iglesia parroquial de Santa Madrona, de l' urna, etc.»

Donchs, pera que 's vegi com donan las noticias certs periódichs lo Sr. Teix no 's diu Joan y si Salvador... y en l' actualitat se troba, segons tenim entés, á la República Argentina.

¡Pasterada!

✱

Pocas pubillas haurán sigut mos solicitadas que la nostra.

Los que volen fer la felicitat de la pubilla barcelonina, han estat á punt d' esgarraparse disputantse un partit tan convenient, y lo mes salat ha sigut qu' un Govern que ha vingut á regenerarnos, ha perdut miserablement lo temps escoltant las pretensions dels hereus d' aquesta ciutat.

A l' hora en que escribim aquestas ratllas no se sab encare, si será alcalde en Vilaregut, ó en Coll y Pujol, ó en Güell, ó en Girona, ó en Sandiumenge, ó en Rius y Badia, ó en Milá y Pi, ó 'l doctor Robert, ó Mister Morris.

Si la nostr' elecció havia de valer alguna cosa, desseguida 'l tindriam triat l' arcalde de Barcelona.

Sabent que 'l doctor Robert 'es un especialista per la tisis, á n' ell l' elegiriam, porque ja fa molt temps que l' Ajuntament de Barcelona, pateix de la caixa.

✱

L' acreditat establiment de calsat conegut per Cap y Cua (Hospital - 64) ha traslladat totas las existencias de la Sucursal de la barriada de Gracia á dit despaitx Central, ab motiu de ferse obras en l' edifici que aquella ocupava.

Per efecte, donchs, del augment de tota classe de calsats anuncia aquesta casa la venda del mateixos á veritable meytat de preu.

Per anar mudat de peus económ'cament, ¡apa! al Cap y Cua falta gent.

✱

Varias vegadas hem dit, que quan algú 's vol fer un capdell no to mes que llegir un parell de diaris, y nota desseguida que si l' un diu naps l' altra afirma cols.

Al ocuparse «Las Noticias» y «El Noticiero» de la ferida ocasionada per un toro al destre Bombita diu lo primer de dits periodichs que l' esmentat torero va negarse á ser traslladat a casa 'zel seu apoderat Sr. Niembro, al objecte d' evitarli molestias, y en cambi assegura «El Noticiero» que 'l pacient se troba a casa del citat senyor.

Es vritat que la cosa no té gran importancia, pero dona la mida del cas qu' ha de ferse dels que 'n suministran las noticias á l' engrós pe 'l módich preu d' una perreta.

¡Asi se escribe la historia!

✱

A Paris ha mort una dona que damanava caritat, á la qual se li han trobat dintre d' un sach la friolera de 80,000 franchs.

Ha de donar gust viure en un pais en que 'ls pobres se permeten lo luxo de arreconar tan bonichs capitals.

Los pobres d' aqui, no es possible que may arrivin á tals extrems, á pesar de totas las regeneracions.

✱

Una professora de piano de Viena, que á la quènta estava ja cansada de tocar teclas, va procurar suicidarse pe 'ls següents medis.

1er. Begué un veneno actiu.

2on. No fentli efecte 'l veneno, va pendre sucesivament arsénich, clorat de potassa, y sal de grollas.

3er. No sentintse encare cap efecte, va pendre uns quants papers de morfina.

4t. Va ferirse varias vegadas ab un ferro de la cunya.

¿Y vostés creuen que va morirse?

¡Ah no senyors!

Avuy la professora de piano 's troba en l' Hospital y no 's desconfia de salvarla.

Y ¿veuen? Si hagués vingut á Barcelona, y hagués menjat durant vuyt dias consecutius las porqueries que ab lo nom d' aliments, se venen en alguns establiments d' aquesa ciutat, á horas d' ara ja seria morta.

✱

L' altre dia donavam compte d' una malaguènyia, que 'n 24 horas havia regalat 5 fills á son estimat espós.

Avuy hem de posar en coneixement dels nostros lector, qu' una simpática lleydetana, en una setmana ha portat al mon set bordegassos hermosos com un sol.

¡Ara creyém en la regeneració!

✱

SECCIÓ DE TELEGRAMAS

Del nostre servey... obligatori

Madrid, 12, — En Ferrer y Vidal ha fet quatre posturas á n' en Polavieja, y ja es cosa segura que será nombrat arcalde de Barcelona en Vilaregut.

Madrid, 12, una mica mes tart.—En Planas y Casals 'ha agenoliat als peus d' en Silvela y ja es cosa certa que arcalde de Barcelona ho será en Coll y Pujol.

Madrid, 12, mitja hora després.—Han celebrat una conferencia en Polavieja y en Silvela y han acordat que no ocupessin la vacant del Pagés ni en Vilaregut ni en Coll y Pujol.

Madrid, 12, al cap de 15 minuts.—Será arcalde en Güell.

Madrid, 12, 15 minuts mes tart.—De lo dit res. Ho será en Girona.

Madrid 12, passats altres 15 minuts.—¡Tampoch! ¡Ho será en Robert!

Madrid, 12, un quart després.—En Robert, tampoch. Se creu que.. no no será ningú, de lo que estarán molt satisfets los barcelonins.

Madrid 12, á posta de sol.—Los ministros están á punt de tirarse 'ls trastos pe 'l cap per mor de la vara de Barcelona.

¡No 's dirá, donchs, que 'l Govern está faltat d' energias! ¡Y tot per un cárrech gratuí!

Tota reclamació podrá dirigitse á l' Administració y Redacció

6, SANT RAMON, 6.—BARCELONA

GLORIÓS SANT SILVELA

Ymatge qu' ara 's venera
per tots los cantons d' Espanya;
no se sap si es verdadera
ó si darà la castanya.

